

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

Brussel, 30.11.2001
COM(2001) 712 definitief

VERSLAG VAN DE COMMISSIE

**Vijfde voortgangsverslag over het
Actieplan voor financiële diensten**

**Een geïntegreerde Europese financiële markt
Europa moet de gewekte verwachtingen tijdig waarmaken**

Vijfde voortgangsverslag

INLEIDING

In juni 2001 kwam de Commissie tot de slotsom dat de balans van de voortgang in de richting van een sterkere financiële integratie al bij al vrij positief oogde¹. Dit nam evenwel niet weg dat er nog een aantal knelpunten overbleven die snel duidelijk zouden maken of de politieke wil werkelijk aanwezig is om de door de Europese Raad vastgestelde uiterste termijn van 2005 (2003 voor de effectenmarkten) voor de volledige uitvoering van het Actieplan voor financiële diensten te halen. Wanneer de afzonderlijke maatregelen niet tijdig worden uitgevoerd, kan immers het algemene optimale tijdschema in het gedrang komen. Reeds medio 2001 groeide het besef dat de inspanningen om verdere vorderingen te maken, zouden moeten worden geleverd tegen de achtergrond van een versomberend economisch klimaat. Tevens werd erkend dat elke vertraging de van de kosten uitgaande druk om de nog steeds versnipperde financiële sector in de EU te consolideren, alleen maar zou doen toenemen.

Tegen deze achtergrond is dit vijfde voortgangsverslag opgesteld. Dit gebeurde wederom met de medewerking van de persoonlijke vertegenwoordigers van de Ecofin-ministers, verenigd in de werkgroep voor het beleid inzake financiële dienstverlening. Het verslag bevat drie essentiële boodschappen voor de Raad (Ecofin):

- een geïntegreerde Europese financiële sector is meer dan ooit van essentieel belang, niet alleen als motor voor groei en werkgelegenheid maar ook als buffer tegen volatiliteit en dus als pool van stabiliteit in deze woelige economische tijden;
- sinds het vorige verslag is weliswaar aanzienlijke vooruitgang geboekt, maar toch blijft twijfel bestaan omtrent de dynamiek om het Actieplan uit te voeren conform het afgesproken tijdschema en in overeenstemming met de politieke verklaringen die op de achtereenvolgende bijeenkomsten van de Raad (Ecofin) en de Europese Raad zijn afgelegd; en
- er moet een uitgebreide en kritische halftijdse beoordeling plaatsvinden van hetgeen tot dusver is bereikt, van de voordelen van verdere integratie en van wat nog te doen staat. Daarna moet tot politieke actie worden overgegaan.

INTEGRATIE VAN DE EUROPESE FINANCIËLE SECTOR IS MEER DAN OOIT NODIG

Ten eerste: als pool van stabiliteit

Na de tragische gebeurtenissen van 11 september in de Verenigde Staten is de buitengewone Europese Raad, bijeen te Brussel op 21 september, tot de conclusie gekomen dat de economie meer zou vertragen dan verwacht, maar daarnaast werd erop gewezen dat "*dankzij de gemeenschappelijke munt de landen van de eurozone beschermd zijn tegen de schokken waarmee de monetaire schommelingen gepaard gaan*". Het bestaan van geïntegreerde markten voor financiële diensten is een eerste vereiste om ten volle profijt te kunnen trekken van de euro en tevens de stabiliteit en concurrentiekracht van de financiële sector van de EU op duurzame wijze te waarborgen.

¹ Vierde verslag: "Financiële diensten – Politieke uitdagingen", COM(2001) 286 def. van 1 juni 2001.

Ondanks de toegenomen volatiliteit van de mondiale en Europese financiële markten hebben deze bedaard gereageerd. Dit resulteerde in een meer risicomijdend gedrag, een potentieel geringere liquiditeit en grotere spreads. Dankzij de nauwe en prompte samenwerking tussen de Federal Reserve, de Europese Centrale Bank en andere centrale banken konden de liquiditeit en de goede werking van de financiële markten worden gewaarborgd.

Aanvankelijk leden de aandelenmarkten zware verliezen, maar deze werden later weer goedge maakt. Er heerst vooral bezorgdheid over de gevolgen van de baisse op de effectenmarkten voor het verzekeringswezen omdat waardepapieren een aanzienlijk deel van de beleggingen van deze sector uitmaken (30%). Over het precieze effect van de terugval van de effectenmarkten en de uiteindelijke omvang van de schadeclaims naar aanleiding van de gebeurtenissen van 11 september bestaat evenwel nog onvoldoende duidelijkheid (de ramingen lopen uiteen van 20 tot 80 miljard USD).

In onderlinge samenwerking hebben de toezichhouders getracht de eventuele besmettingseffecten tot een minimum te beperken. Dit neemt echter niet weg dat de combinatie van een zwakkere economische groei en een wellicht grotere financiële kwetsbaarheid tot voortdurende waakzaamheid noopt, zodat eventuele secundaire effecten op een prudente en verantwoorde wijze kunnen worden opgevangen.

Het Actieplan bevat een aantal belangrijke maatregelen die, zodra zij ten uitvoer zijn gelegd, een rechtstreeks antwoord zullen bieden op de dubbele uitdaging van onzekerheid en minder gunstige economische vooruitzichten. Voor ondernemingen die financiële diensten verrichten, blijft financiële soliditeit van cruciaal belang. Daarbij bestaat meer dan ooit behoefte aan gedegen prudentiële voorschriften voor banken, beleggingsondernemingen en verzekeringsondernemingen, welke bovendien toegesneden zijn op de werkelijke risico's die deze instellingen lopen. Adequate voorzieningen, reserves en maatregelen ter beheersing van de risico's zijn immers absoluut noodzakelijk om in tijden van spanningen te kunnen overleven. Positief in dit verband is dat het haalbaar lijkt dat vóór het einde van het jaar politieke overeenstemming wordt bereikt over de voorgestelde *Zekerhedenrichtlijn*, die van prioritair belang is om aan een mogelijk verminderde kredietkwaliteit en verhoogd besmettingsrisico het hoofd te kunnen bieden. Begin volgend jaar zal de Commissie een *mededeling over clearing en afwikkeling* publiceren. Daarin zal worden onderzocht hoe de efficiëntie van de desbetreffende systemen in de EU kan worden verhoogd; tevens zal worden ingegaan op de gevolgen voor de stabiliteit van het financiële stelsel. Momenteel beraadslagen de EU-toezichhouders en -regelgevers van de afzonderlijke sectoren over mogelijke beleidsreacties op EU-niveau. Daarnaast verzorgt de *Ronde Tafel van Toezichthouders* de coördinatie tussen de Europese toezichhoudende en regelgevende comités om te garanderen dat sectoroverschrijdende aangelegenheden op een coherente en doeltreffende manier worden aangepakt².

² De Ronde Tafel van Toezichthouders is begin 2000 informeel in het leven geroepen op initiatief van de Commissie in reactie op de oproep van het Economisch en Financieel Comité om de internationale samenwerking over de sectorgrenzen heen te intensiveren en de sectoroverschrijdende informatie-uitwisseling tussen toezichthouders en regelgevers te bevorderen. Zij is samengesteld uit de voorzitters van de regelgevende en toezichhoudende organen van de EU voor de financiële sector: het Raadgevend Comité voor het Bankwezen, het Comité voor banktoezicht van de ECB, de Groupe de Contact van banktoezichthouders, het Comité voor het Verzekeringswezen, de Conferentie van verzekeringstoezichthouders, het Europees Comité voor het effectenbedrijf en het Comité van Europese effectenregelgevers.

De recente ontwikkelingen maken duidelijk dat Europese financiële integratie meer dan ooit nodig is als motor voor groei en werkgelegenheid, buffer tegen marktvolatiliteit en pool van economische stabiliteit³. De totstandbrenging van een solide en stabiel EU-regelgevingskader is bovendien van cruciaal belang om het hoofd te kunnen bieden aan de mogelijke stabiliteitsrisico's die zich in een uitgebreide Unie kunnen aandienen.

Ten tweede: ter bestrijding van het terrorisme

Na de terreuraanvallen op de VS zijn op alle niveaus gezamenlijke en intensievere inspanningen ter bestrijding van het terrorisme vereist. De terroristen mogen immers geen kans meer krijgen hun activiteiten te financieren. De versterking van het antiwitwasnetwerk, zowel op Europees als op mondiaal niveau, is derhalve een topprioriteit. Met het bereiken van overeenstemming over de *Witwasrichtlijn* tijdens de Raad (Ecofin) en de gezamenlijke Ecofin/JPZ-Raad van 16 oktober en de aanneming van het wetgevingsvoorstel in het kader van de medebeslissingsprocedure met het Europees Parlement, werd een belangrijke stap gezet. De uitbreiding van de identificatie- en meldingsplicht vormt immers een essentieel onderdeel van de vastberaden strategie van de Unie om de financiering van misdaad en terrorisme tegen te gaan. Voorts is het niet uitgesloten dat nog vóór het einde van het jaar politieke overeenstemming wordt bereikt over het voorstel voor een *richtlijn inzake marktmisbruik*. Met dit voorstel wordt beoogd de financiële markten te beschermen tegen handel met voorwetenschap en marktmanipulatie. Daarnaast heeft de gezamenlijke Ecofin/JPZ-Raad van 16 oktober de Commissie verzocht vóór het einde van dit jaar met een eindverslag te komen over *de controle van grensoverschrijdende geldstromen*.

Het in alle opzichten ondersteunen van de *Financial Action Task Force* (FATF) ter bestrijding van het witwassen van geld geniet hoge prioriteit. Het mandaat en de reikwijdte van de 40 aanbevelingen van de FATF zijn verruimd. Door de wettelijke bepalingen betreffende het bankgeheim te versoepelen en meer transparantie te eisen van de rechtspersonen moet het mogelijk worden de door terroristen achtergelaten financiële sporen sneller en efficiënter te ontdekken en tot het einde toe te volgen dan momenteel het geval is.

TEN DERDE: OM TEN VOLLE TE KUNNEN PROFITEREN VAN DE OP HANDEN ZIJNDE INVOERING VAN EUROBANKBILJETTEN EN -MUNTEN

Op 19 oktober heeft de Europese Raad in Gent een op een evaluatieverslag van de Commissie gebaseerde verklaring over de voorbereiding van het in omloop brengen van eurobankbiljetten en -munten gepubliceerd. Daarin wees de Europese Raad op het historische belang van het in circulatie brengen van eurobankbiljetten en -munten en op de voordelen daarvan voor de Europese burgers en bedrijven. De Europese Raad constateerde met voldoening dat de voorbereidingen goed opschieten, al zijn er nog een aantal punten die bijzondere aandacht verdienen. De systemen voor het verrichten van grensoverschrijdende betalingen moeten worden geoptimaliseerd en de aan deze betalingen verbonden kosten moeten worden verlaagd. Momenteel zijn grensoverschrijdende betalingen in euro immers

³ Ter versterking van het controleproces van het Actieplan werkt de Commissie momenteel aan een reeks financiële indicatoren. Deze indicatoren, die vooral ten doel hebben de tendens in de richting van een sterkere integratie en een grotere efficiëntie van de financiële markt in de EU te kwantificeren, zullen als uitgangspunt dienen voor de uitstippeling van het toekomstige beleid. Deze economische analyses moeten in de loop van de volgende paar maanden beschikbaar komen.

nog een stuk duurder dan binnenlandse betalingen⁴. Daarom heeft de Europese Raad de Raad (Ecofin) verzocht nog vóór de Europese Raad van Laken het Commissievoorstel voor een *verordening ter vermindering van de bankkosten* voor grensoverschrijdende betalingen in euro aan te nemen. De voorgestelde verordening moet de Europese burgers in staat stellen grensoverschrijdende betalingen even gemakkelijk en goedkoop uit te voeren als binnenlandse betalingen.

Er zijn dienen verdere beleidsinspanningen te worden geleverd om een interne markt voor iedereen tot stand te brengen. De consumenten moeten beter worden beschermd en de grensoverschrijdende handel moet worden vergemakkelijkt. De Raad (Ecofin) heeft *de strategie voor grensoverschrijdende elektronische financiële diensten* reeds onderschreven⁵. Momenteel werkt de Commissie in nauwe samenwerking met de lidstaten aan een nieuw draaiboek voor de totstandbrenging van een interne financiële retailmarkt. Dit draaiboek voorziet in een driedelige aanpak:

- een programma ter bevordering van de convergentie van contractuele en niet-contractuele regels om ervoor te zorgen dat consumenten over vergelijkbare informatie van hoge kwaliteit beschikken. Met de definitieve goedkeuring van het voorstel voor een richtlijn betreffende de verkoop op afstand van financiële diensten zal een belangrijke stap worden gezet in de richting van een dergelijke convergentie. Deze richtlijn moet samen met de mededeling van de Commissie over elektronische handel en financiële diensten⁶ de hoeksteen vormen van het toekomstige beleid ten aanzien van de internethandel in financiële diensten voor consumenten;
- doelgerichte maatregelen teneinde de consument meer vertrouwen te geven in grensoverschrijdende verhaalsmogelijkheden en betalingen via internet, de veiligheid te verbeteren en consumenten rechtszekerheid te bieden bij het verrichten van onlinebetalingen in de Unie; en
- een intensivering van de samenwerking tussen de toezichhoudende autoriteiten van de lidstaat van ontvangst en die van het land waar de dienstverlener is gevestigd.

De Commissie zal daartoe met name:

- de in haar mededeling over e-handel en financiële diensten aangekondigde analyse uitvoeren teneinde lidstaten en dienstverleners een houvast te bieden en de naleving van de richtlijn inzake elektronische handel te waarborgen; en
- voorstellen de Richtlijn Consumentenkrediet te herzien en te actualiseren (gepland voor eind 2001).

⁴ Bankkosten: hoofdconclusies van een nieuwe studie die in opdracht van de Commissie is verricht, MEMO/01/294 van 20 september 2001, beschikbaar op: http://europa.eu.int/comm/internal_market/en/finances/payment/directives/index.htm

⁵ Verslag van de FSPG aan de Raad (Ecofin) van 7 mei 2001.

⁶ Mededeling van de Commissie aan de Raad en het Europees Parlement – E-handel en financiële diensten, COM(2001) 66 def. van 7 februari 2001.

Ook het in februari goedgekeurde *Actieplan voor fraudepreventie*⁷ zal het vertrouwen van het publiek in grensoverschrijdende betalingssystemen in de hand werken en de ontwikkeling van de elektronische handel bevorderen. Het probleem van de fraude met en de vervalsing van kaarten en andere girale betaalmiddelen die bij grensoverschrijdende transacties worden gebruikt, begint steeds zorgwekkender proporties aan te nemen. Thans zou in de EU elk jaar voor naar schatting 600 miljoen EUR worden gefraudeerd. In het plan wordt het accent gelegd op de verbetering van de technische veiligheid en rechtszekerheid van betaalinstrumenten, de uitwisseling van informatie, alsook de opleiding en opvoeding van alle betrokken partijen.

ER WORDT BELANGRIJKE VOORUITGANG GEBOEKT

De op 27 september in de Raad (Interne Markt) bereikte politieke overeenkomst over de *richtlijn betreffende de verkoop op afstand* betekende een belangrijke doorbraak bij de totstandbrenging van een geïntegreerde financiële markt voor consumenten. Deze richtlijn vormt een aanvulling op de richtlijn inzake elektronische handel, die in januari volgend jaar in werking zal treden. Ook de definitieve goedkeuring van de Witwasrichtlijn ter versterking van het *antiwitwasbeleid* van de Unie moet als een grote stap voorwaarts worden gezien. Met de formele aanneming op 8 oktober 2001 van de *verordening betreffende het statuut van de Europese vennootschap* is evenzeer enige vooruitgang geboekt op de weg naar de integratie van de financiële markt in de EU doordat een optionele rechtsvorm wordt ingevoerd die ondernemingen in staat stelt hun activiteiten in een pan-Europese juridische structuur samen te brengen. Ook de formele goedkeuring van de *icbe-richtlijnen* en de *Richtlijn Solvabiliteitsmarge van verzekeringsondernemingen I* zal niet lang meer uitblijven. Voorts wil het voorzitterschap van de Raad tijdens de Raad (Interne markt) van 26 november politieke overeenstemming bereiken over het voorstel voor een *richtlijn inzake verzekeringstussenpersonen*. Wat de tenuitvoerlegging van de in het *verslag van het Comité van wijzen*⁸ gedane voorstellen betreft, kan worden gemeld dat de fundamentele comitéstructuur thans tot stand is gebracht. Dit is van cruciaal belang omdat deze structuur de Commissie moet helpen bepaalde onderdelen van het Actieplan uit te voeren.

⁷ Mededeling van de Commissie aan de Raad, het Europees Parlement, de Europese Centrale Bank, het Economisch en Sociaal Comité en Europol – Preventie van fraude en vervalsing van girale betaalmiddelen, COM(2001) 11 def. van 9 februari 2001.

⁸ Het eindverslag van het Comité van wijzen, voorgezeten door Alexandre Lamfalussy, is gepubliceerd op 15 februari 2001 en beschikbaar op: http://europa.eu.int/comm/internal_market/en/finances.htm

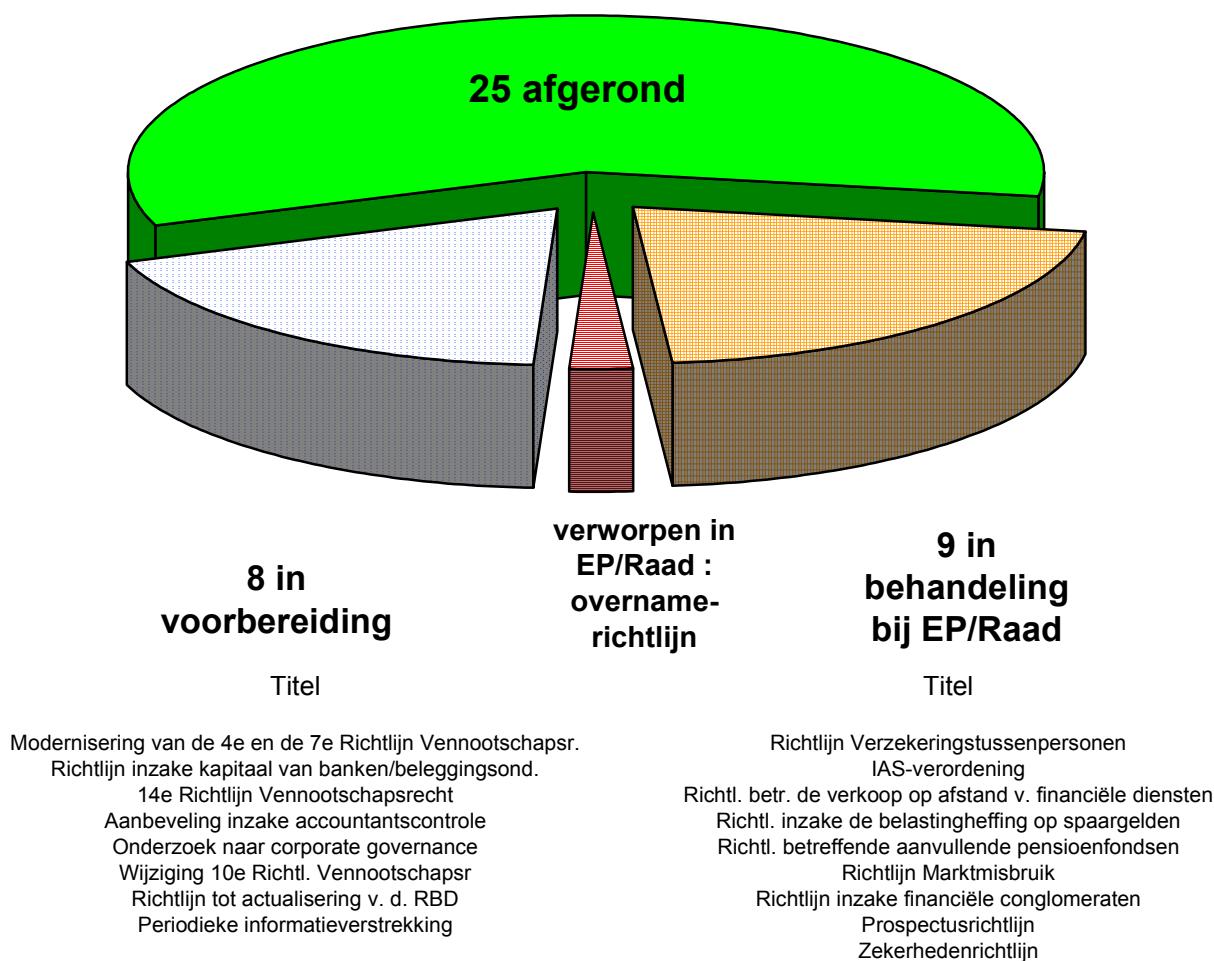
Over het Actieplan zelf zijn thans op internet gedetailleerde en regelmatig bijgewerkte gegevens beschikbaar met betrekking tot de vorderingen die bij de tenuitvoerlegging van de 42 maatregelen zijn gemaakt⁹. Meer in het algemeen blijkt uit onderstaande figuur 1 dat tegen medio december 25 maatregelen van het Actieplan definitief zullen zijn afgerond. Negen daarvan zijn wetgevingsbesluiten die formeel door de Raad en het Europees Parlement zijn aangenomen¹⁰. De overige 16 zijn besluiten, mededelingen, aanbevelingen of verslagen¹¹. De Commissie bereidt momenteel acht andere maatregelen voor die in het Actieplan zijn aangekondigd. Zes daarvan zijn wetgevingsvoorstellen, onder meer tot actualisering van de solvabiliteitsregeling voor banken en beleggingsondernemingen en tot herziening van de Richtlijn Beleggingsdiensten (beide maatregelen zijn voor volgend jaar gepland).

⁹ http://europa.eu.int/comm/internal_market/en/finances/actionplan/index.htm

¹⁰ De richtlijnen inzake icbe's, de solvabiliteitsmarge van verzekeringsondernemingen (I), het witwassen van geld, de liquidatie van banken, de liquidatie van verzekeringsondernemingen, elektronisch geld, de wijziging van de 4^e en de 7^e Richtlijn Vennootschapsrecht, en de uitwisseling van informatie met derde landen, alsook de verordening betreffende het Statuut van de Europese Vennootschap.

¹¹ Zoals bijvoorbeeld de aanbevelingen van de Commissie betreffende de aanbieding van woningkredieten en inzake de accountantscontrole, de mededeling over e-handel en financiële diensten, en het besluit van de Commissie tot instelling van het Europees Comité voor het effectenbedrijf.

Figuur 1 – Uitvoering van het Actieplan

MAAR ER BLIJVEN NOG ENKELE KNELPUNTEN

Een grote tegenvaller was de recente afwijzing – na 12 jaar onderhandelen – van het voorstel voor een richtlijn betreffende het *openbaar overnamebod* door het Europees Parlement in het kader van de bemiddelingsprocedure. De maatregel was – in de eerste plaats – gericht op de bescherming van minderheidsaandeelhouders bij een vijandig overnamebod en werd door de Europese Raad bestempeld als een belangrijke bouwsteen om tot een eengemaakte financiële markt te komen. Begin volgend jaar zal de Commissie een herzien voorstel indienen na het advies te hebben ingewonnen van een groep van vooraanstaande deskundigen, die thans van gedachten wisselen¹².

Een tweede reden voor bezorgdheid is het feit dat in de Raad geen wezenlijke vooruitgang is geboekt bij de *richtlijn inzake pensioenfondsen*. Het voorstel is in oktober vorig jaar door de Commissie ingediend en zou volgens het Actieplan in 2002 moeten worden aangenomen. Het Parlement heeft de eerste lezing in juli afgerond, maar voor de in het vorige voortgangsverslag gesignaleerde kritieke punten is nog steeds geen oplossing gevonden, namelijk: i) het toepassingsgebied van de richtlijn, ii) de kwantitatieve/kwalitatieve beleggingsregels, iii) de technische voorzieningen, en iv) het grensoverschrijdende

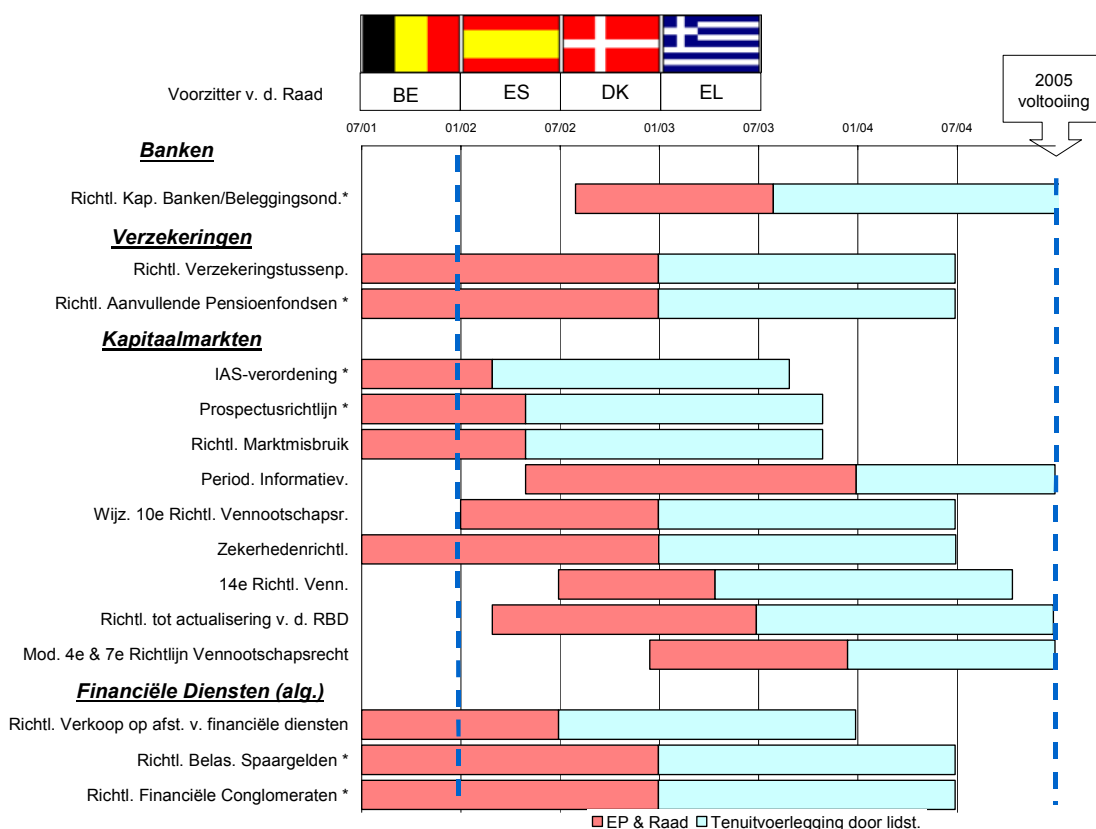
¹² De groep van vooraanstaande deskundigen op het gebied van het vennootschapsrecht is door de Commissie opgericht in september 2001. Meer informatie over de groep is beschikbaar op: http://europa.eu.int/comm/internal_market/en/finances.htm

lidmaatschap. Het is van essentieel belang dat vorderingen worden gemaakt, zodat in 2002 binnen de gestelde termijn politieke overeenstemming over dit voorstel kan worden bereikt.

Een derde punt van zorg wordt gevormd door de drie door de Europese Raad vastgestelde prioriteiten op het gebied van de financiële diensten, namelijk de richtlijnvoorstellen inzake *prospectussen* en *financiële conglomeraten*, alsook het voorstel voor een verordening betreffende de toepassing van de *internationale standaarden voor jaarrekeningen* (International Accounting Standards – IAS). Daarnaast moet verder werk worden gemaakt van drie andere punten van het Actieplan, namelijk verzekeringstussenpersonen, de belastingheffing op spaargelden en marktmisbruik.

In figuur 2 wordt een overzicht gegeven van de door de Commissie, het Europees Parlement, de Raad en de lidstaten te respecteren etappes en vervaldata voor de aanneming en tenuitvoerlegging van de bovengenoemde maatregelen, alsook voor de goedkeuring van de voor binnenkort geplande wetgevingsvoorstellen tot actualisering van de solvabiliteitsregeling voor banken en beleggingsondernemingen en van de Richtlijn Beleggingsdiensten. Het in de figuur aangegeven tijdsbestek stemt overeen met het optimale APFD-tijdschema voor de tenuitvoerlegging van de afzonderlijke maatregelen die in het Actieplan zijn vermeld. Figuur 2 geeft een duidelijk beeld van de inspanningen die de opeenvolgende voorzitterschappen nog moeten leveren om concrete resultaten te behalen.

Figuur 2 – Etappes en vervaldata voor de tenuitvoerlegging van het Actieplan

HALFWEG DE UITVOERINGSTERMIJN VAN HET ACTIEPLAN IS EEN NIEUWE IMPULS NODIG

Wanneer vooruitgang alsmat uitblijft, kan dit de geloofwaardigheid van de door de achtereenvolgende Europese Raden afgelegde politieke verklaringen ondermijnen. Het Actieplan is in mei 1999 geformuleerd. Om de definitieve wetgevingsmaatregelen volledig te kunnen uitvoeren binnen de afgesproken termijnen – die zelf aanvankelijk als niet ambitieus genoeg werden bestempeld –, moet het merendeel ervan tegen eind 2002 zijn aangenomen. In februari volgend jaar zal de Commissie een aanvang maken met een halftijdse beoordeling, die als uitgangspunt moet dienen voor de herbevestiging op hoog politiek niveau dat aan het Actieplan en de erin gestelde termijnen wordt vastgehouden. In het kader van de beoordeling zal worden nagegaan hoeveel vooruitgang is geboekt, nogmaals worden geattendeerd op het cruciale belang van een geïntegreerde financiële sector voor de Europese concurrentiepositie en groei, door alle betrokken instellingen op het hoogste niveau de toezegging worden gedaan dat de doelstellingen van het Actieplan zullen worden verwezenlijkt, en tevens een reeks concrete prioriteiten en verbintenissen worden vastgelegd die noodzakelijk zijn om de essentiële maatregelen van het Actieplan binnen de afgesproken termijnen af te ronden. Tijdens de Europese Raad van Barcelona in maart moet een krachtige impuls worden gegeven aan de steun, bijstand en inzet van het Parlement, de lidstaten en de marktdeelnemers door te benadrukken dat de totstandkoming van een geïntegreerde financiële sector in de EU een wezenlijke bijdrage kan leveren tot de realisatie van de in Lissabon vastgestelde doelstellingen op het terrein van de economische hervormingen.

CONCLUSIE

Vooraf gezien de verslechterende economische vooruitzichten bestaat er thans meer dan ooit behoefte aan geïntegreerde financiële markten die dienst kunnen doen als motor voor groei en werkgelegenheid en als pool van financiële stabiliteit voor de burgers en bedrijven uit de EU. Tijdens het Belgische voorzitterschap zijn bij de tenuitvoerlegging van het Actieplan goede vorderingen gemaakt, zodat thans reeds 25 van de 42 aanvankelijk geplande maatregelen zijn afgerond.

Het blijft echter zeer twijfelachtig of het huidige werktempo toereikend is om het Actieplan binnen het overeengekomen tijdschema uit te voeren. De herhaalde en ondubbelzinnige politieke verklaringen die op de achtereenvolgende bijeenkomsten van de Raad (Ecofin) en de Europese Raad zijn afgelegd, moeten thans in harde afspraken worden omgezet en tot daadwerkelijke politieke vooruitgang leiden. Onvermogen om politiek en technisch haalbare oplossingen te vinden, zal immers als een politieke en economische mislukking voor de EU worden gezien. Het tijdschema voor het Europees Parlement en de Raad is al even krap: conform de in het Actieplan vastgestelde termijnen moeten tegen eind volgend jaar 10 wetgevingsvoorstellen zijn aangenomen:

- tijdens het *Spaanse voorzitterschap*: de richtlijn betreffende de verkoop op afstand, de Prospectusrichtlijn, de richtlijn inzake marktmisbruik en de IAS-verordening; en
- tijdens het *Deense voorzitterschap*: de richtlijn inzake verzekeringstussenpersonen, de richtlijn inzake pensioenfondsen, de richtlijn inzake financiële conglomeraten, de richtlijn tot wijziging van de 10^e Richtlijn Vennootschapsrecht, de Zekerhedenrichtlijn en de richtlijn inzake de belastingheffing op spaargelden.

De verantwoordelijkheid om op al deze cruciale punten voortgang te maken, wordt gedeeld door alle instellingen. Zowel de Commissie als de Raad en het Europees Parlement moeten derhalve hun verantwoordelijkheid opnemen. De Commissie van haar kant bevestigt nogmaals dat zij vastbesloten is de nog resterende wetgevingsvoorstellen conform de in het Actieplan vastgestelde prioriteiten in te dienen. Het betreft de richtlijn betreffende de solvabiliteitsregeling voor banken en beleggingsondernemingen, de richtlijn tot actualisering van de RBD, de richtlijn betreffende de periodieke informatieverstrekking, de wijzigingsvoorstellen voor zowel de 10^e als de 4^e en de 7^e Richtlijn Vennootschapsrecht, alsmede een 14^e Richtlijn Vennootschapsrecht. Het is daarenboven niet uitgesloten dat nog andere wetgevende en niet-wetgevende maatregelen noodzakelijk blijken dan die welke reeds in het Actieplan zijn geschetst.